

Gunilla Hansson

Född: 1955

Gunilla och några kompisar pratade om att börja träna något. Detta ledde så småningom till att de dök upp på en av Budokwais iaido-träningar i Alvik i mars 1978. Där träffade de Mikael Bornholm som ledde träningen. För Gunilla blev snabbt tränandet i Budokwai en stor del av hennes fritid. Mer eller mindre varje träning som fick plats i hennes veckoschema deltog hon i.

Förutom Mikael hade hon också Kjell Söderström och Lennart Ringdahl som instruktörer. Hon bodde vid denna tid i Vällingby och hade därför nära till en av träningslokalerna. Till att börja med tränade hon i sin gamla judo-gi, en sport där hon hade gult bälte. I Budokwai tränade hon både kendo, iaido och jodo.

Figur 1 - Gunilla Hansson, andra från vänster i andra raden, vid Knutsen-lägret 1980.

Gunilla följde med Budokwai i dess olika omvandlingar till Vällingby Kendoklubb och till slut Föreningen Stockholm Kendo Allians. Hon gick från tränande medlem till nybörjartränare och slutligen ordförande i Vällingby KK innan fusionen med SSIF och Väsby KK.

Under denna period tävlade hon aktivt i kendo som en av mycket få kvinnliga utövare. Trots detta kände hon sig som en i gänget i dojon, på tävlingsplanen eller fredagsöl på Löwenbrau. Iaido slutade hon rätt snart med då hennes kropp inte klarade av den disciplinen och jodo intresset var inte tillräckligt stort. Vid slutet av 80-talet dök det upp fler kvinnliga kendokas och vid Kendo-EM i Amsterdam, 1989, var Gunilla en av deltagarna i det svenska damlaget.

I början av 90-talet blev Gunilla invald som suppleant i kendosektionens styrelse. I och med att kassören hoppade av tog hon på sig den rollen. Vid nästkommande årsmötet valdes hon till ordförande i sektionen. Här fick hon känna på hetluften i Svenska Budoförbundets huvudstyrelse (HS). Hon minns speciellt två gånger, dels en gång när någon sa att hon inte skulle vara rädd var vid hon svarade "inget skrämmer mig mer än att möta Per Bjerlow i en kendomatch". Den andra gången var när hon gjort ett uttalande och en av herrarna i HS sa: "Vow, kan du säga vettiga saker!".

Figur 2 - Gunilla Hansson, andra från höger stående, som delegationsledare vid kendo VM 1994.

Gunillas stora passion kom att bli naginata. Det började med att hon deltog i ett läger lett av Roald M Knutsen och hans fru Pat. Lägre arrangerades av GAK Enighet i Malmö, 1979. Under detta läger fick Gunilla, och en annan kvinnlig deltagare, en separat lektion i naginata. Detta möte blev början på naginata-intresset. 1985 besökte hon Japan för att träna och hade med sig ett rekommendationsbrev till Kaminoda sensei som förmedlade kontakt med Kusaka-sensei, Jikishinkage ryu. Väl hemma startade hon en liten träningsgrupp i naginata.

Genom Per Bjerlow fick hon tips om att ta kontakt med Simone Charton i Frankrike. Detta ledde till att hon började besöka Frankrike för att träna naginata vid deras nyårs- och sommarläger. Naginata började nu organisera sig internationellt. Gunilla var delegationsledare vid bildandet av International

Naginata Federation och en av tre i det svenska laget¹ vid de första inofficiella världsmästerskapen i naginata i Tokyo, 1990.

Figur 3 - Gunilla Hansson, till höger, tillsammans med Jacques Mercier, mitten, och Simone Charton, till vänster.

De första åren på 90-talet hade Gunilla få naginata-elever. Vid naginata tävlingarna i Paris 1992 fick paret Lundberg rycka in i igen. Vid VM 1995 var Gunilla ensam representant för Sverige. Sakta började nu en träningsgrupp växa fram och spridning inom Sverige började ta fart. 1999 flyttade Gunilla från Stockholm till Skellefteå och startade där en träningsgrupp i Shimbukan. Att gå från rollen som utövare och instruktör till domare lockade inte så karriären började närma sig sitt slut

2007 sa kroppen ifrån och Gunilla avslutade sin karriär inom naginata. Ett beslut som hon säger följdes av en lång sorgperiod. All sin utrustning gjorde hon sig av med i samband med att hon flyttade söderut.

Förutom sitt gula bälte i judo har Gunilla följande graderingar: 4 kyu shindo muso ryu jodo, iaido 1 kyu, kendo 1 dan och naginata 3 dan.

Sitt bästa ögonblick i karriären var när hon fick träna naginata för första gången med Pat Knutsen.

Sitt sämsta ögonblick var när hon tvingades sluta med naginata.

Bästa manliga kendoka är Mats Wahlqvist.

Bästa kvinnliga kendo är Miyuki Nakamura.

Bästa gästinstruktörer är Pat Knutsen (naginata), Masahiro Konno (kendo) och Mitsumasa Kon (iaido).

¹ Ann-Caroline och Hans Lundberg tränade naginata i Frankrike under deras vistelse där 1989–1991. Tillsammans med Gunilla utgjorde de det svenska laget.